

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش تاب آوری معنوی روانی بر تنفس والدگری و معنویت ادراک شده در زنان دارای همسر تحت درمان با متادون

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین‌المللی مطالعات میان‌رشته‌ای روانشناسی، مشاوره و آموزش علوم تربیتی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندها:

حسین شیبانی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهروود، گروه روانشناسی

شهناز نوحی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهروود، گروه روانشناسی

نسرين اسماعيلي - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهروود

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش تاب آوری معنوی روانی بر تنفس والدگری، معنویت ادراک شده، پیوستگی و انعطاف پذیری در زنان دارای همسر تحت درمان با متادون بود. روش پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری مطالعه مورد نظر تمامی زنان دارای همسران تحت درمانبا متادون مرکز سوء مصرف ندای سلامت شهرستان شاهروود در سال 1399 می باشد. روش نمونه گیری در دسترس بود که 30 نفر از همسران انتخاب شدند و پس از تکمیل پرسشنامه ها در پیش آزمون به طور تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش جای دهی شدند. در این راستا از مقیاس کونر و دیویدسون (2003) برای تاب آوری معنوی روانی، مقیاس آبیدین (1911) برای تنفس والدگری و از مقیاس پارسیان و دونینگ (2009) برای معنویت ادراک شده استفاده گردید. نتایج حاصل از آزمون تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش تاب آوری معنوی روانی بر تنفس والدگری، معنویت ادراک شده در زنان دارای همسر تحت درمان با متادون در سطح معنی داری، اثر بخش است. به طور کلی می توان نتیجه گرفتکه با آموزش تاب آوری معنوی روانی می توان از میزان تنفس والدگری کاست و معنویت ادراک شده را در زنان دارای همسر تحت درمان با متادون افزایش داد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری معنوی روانی، تنفس والدگری، معنویت ادراک شده، متادون، زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1182049>

